

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 11T/110/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212010415
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Jóbová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2012:4212010415.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v trestnej veci proti obžalovanému P. E., nar. XX.X.XXXX a spol. pre zločin lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k 188 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom v Komárne dňa 29.10.2012 v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Jóbovej a členov Ing. Viktora Tatára a Štefana Caletku takto

rozhodol:

Obžalovaní:

1/ P. E., nar. XX.X.XXXX, bytom M., W. XXXX/XX,
2/ L. N., nar. X.XX.XXXX v M., bytom M., Y. O. XXXX/XX,
3/ P. L., nar. XX.X.XXXX v M., bytom M., P. XXX/XX,

s ú v i n n í , ž e

dňa 7. apríla 2012 v presne nezistenom čase okolo 18.30 hod. v Komárne z pohostinstva U.+K., ktoré sa nachádza na W. ulici, obvinený P. E. telefonicky zavolať L. N. s tým, že ak si chce zarobiť, práve sa nachádza s jedným kamarátom pohostinstve, ktorý má u seba peniaze, ktoré by mu trebalo zobrať, ďalej mu oznámil, že to treba vykonať so zbraňou, ktorú mu poskytne, s uvedeným obvinený L. N. súhlasil s tým, že zavolá aj ďalšieho kamaráta P. L. a vykonajú to spoločne, po tom, čo im obvinený P. E. odovzdal túto airosoftovú pištoľ, tak približne v čase o 19.30 hod. po tom, ako im obvinený telefonicky oznámil, kde sa s poškodeným nachádza, obvinení L. N. a P. L. napadli poškodeného Z. B. U., nar. X.X.XXXX a to tak, že obvinený L. N. k nemu pristúpil s namierenou zbraňou a keď chcel utiecť, tak obvinený P. L. sa mu postavil do cesty, pritlačil ho k oploteniu a oznámil mu, že sa jedná o lúpežné prepadnutie, následne obvinený P. Jurík mu zo zadného vrečka nohavíc vybral peňaženku, v ktorej sa okrem peňazí nachádzali aj osobné doklady a bankomatové karty X., MasterCard a kreditná karta spoločnosti Bre banka SA, všetko znejúce na meno poškodeného, uvedeným konaním pre poškodeného spôsobili škodu vo výške 400.-Eur,

t e d a

1. obžalovaný P. E.

- riadil spáchanie trestného činu, ktorým iným spoločným konaním použil proti inému hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, závažnejším spôsobom konania - so zbraňou
a
- neoprávnene si obstaral inú platobnú kartu, závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

2. obžalovaní L. N. a P. L.

- spoločným konaním proti onému použili hrozbu bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci - závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a
- spoločne si neoprávnenne obstarali inú platobnú kartu, závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

č í m s p á c h a l i

1. obžalovaný P. E.

- ako účastník na dokonanom trestnom čine, riadil spáchanie zločinu lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 21 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona k § 20 k § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona a
- spáchanie zločinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 219 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona,

2. obžalovaní L. N. a P. L.

- zločin lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona a
- zločin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j ú

obžalovaný P. E. podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno j), písmeno l), § 37 písmeno h), § 38 odsek 3, § 41 odsek 1, § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona súd výkon uloženého trestu podmienienečne odkladá a zároveň ukladá obžalovanému probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek. 2 Trestného zákona súd ustanovuje skúšobnú dobu na 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 2, odsek 4 písm. i) Trestného zákona súd ukladá obžalovanému povinnosť zúčastniť sa v skúšobnej dobe na psychologickom poradenstve.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona súd ukladá obžalovanému trest prepadnutia veci, a to: pištole Airsoft, typ GLOCK 17, Austria 9x19, výrobca TOKYO MARUI.CO.LTD čiernej farby.

Podľa § 60 odsek 6 Trestného zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Obžalovaný L. N. podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno d), písmeno j), písmeno l), § 38 odsek 3, § 42 odsek 1, § 41 odsek 2 Trestného zákona a § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona súd výkon uloženého trestu podmienienečne odkladá a zároveň ukladá obžalovanému probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd ustanovuje skúšobnú dobu na 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 odsek 2, odsek 4 písm. i) Trestného zákona súd ukladá obžalovanému povinnosť zúčastniť sa v skúšobnej dobe na psychologickom poradenstve.

Podľa § 51 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá obmedzenie počas skúšobnej doby a to zákaz požívania návykových látok.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Komárno sp. zn. 1T 125/2012 zo dňa 23.10.2012, ktorý sa stal právoplatným dňa 23.10.2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Obžalovaný P. L. podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno d), písmeno j), písmeno l), § 37 písmeno h), § 38 odsek 3, § 41 odsek 1, § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona súd výkon uloženého trestu podmienienečne odkladá a zároveň ukladá obžalovanému probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona súd ustanovuje skúšobnú dobu na 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 2, odsek 4 písm. i) Trestného zák. súd ukladá obžalovanému povinnosť zúčastniť sa v skúšobnej dobe na psychologickom poradenstve.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku sa poškodený Z. B. U. nar. X.X.XXXX, bytom F., Y. X/X, XX - XXX Poľská republika, so svojím nárokom na náhradu škody sa odkazuje na občianske - súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaní spáchanie skutku tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní priznali a svoje konanie oľutovali. Na hlavnom pojednávaní urobili vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno a) Tr. por. a vyhlásili, že sú vinní. Na všetky otázky súdu položené podľa § 333 odsek 3 písmeno c), b), f), g) a h) odpovedali kladne. Súd prijal ich vyhlásenie, lebo vina obžalovaných bola jednoznačne preukázaná vykonaným dokazovaním v prípravnom konaní. Následne súd rozhodol, že nevykoná dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaní priznali ku spáchaniu skutku.

Súd teda považoval za preukázané, že skutok sa stal ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku a dopustili sa ho obžalovaní. Obžalovaní L. N. a P. L. svojím konaním naplnili všetky znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona a zločinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona. Obžalovaný P. E. svojím konaním sa dopustil ako účastník na dokonanom trestnom čine, riadil spáchanie zločinu lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 21 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona k § 20 k § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona a spáchanie zločinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 219 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona.

Súd v danom prípade vykonal dokazovanie len ohľadne uložiť sa majúceho trestu a nároku na náhrady škody. Zo zápisnice o vydaní veci vyplýva, že obžalovaný L. vydal polícií peňaženku poškodeného, jeho osobné doklady, bankomatové karty, kreditnú kartu a drobné mince, ktoré následne boli vrátené poškodenému. Z písomných vyhlásení poškodeného vyplýva, že obžalovaní mu vrátili odcudzené peniaze a to obžalovaný N. 100.- Eur, obžalovaný E. 150.- Eur a obžalovaný L. 100.-Eur.

V prípravnom konaní bol vyšetrený duševný stav obžalovaného P. E. a L. N. znalcami z odboru zdravotníctva, z odvetvia psychiatria.

Zo znaleckého posudku vyplýva, že obžalovaný E. v čase spáchanie skutku trpel akcentovanou osobnosťou a jednoduchou podnaperosťou. V čase spáchania skutku vedel svoje konanie ovládať ako aj rozpoznať protiprávnosť svojho konania. Obžalovaný nie je závislý na alkohole, ani na iných návykových látkach. Znalci nenavrhlí uloženie ochranného liečenia. Konštatujú ale, že obžalovaný v čase spáchania skutku bol v záťažovej stresovej situácii, následkom čoho jeho konanie vymykalo z jeho bežne používaných postojov. Jednalo sa síce o nechorobný vplyv na jeho konanie, ale vzhľadom na veľkú psychickú záťaž kedy trestný čin vykonal pod vplyvom ťaživej rodinnej situácie, ktorú si sám nespôsobil - infarkt otca, matka stratila zamestnanie, obžalovaný bol bez zamestnania - by bolo vhodné použitie poľahčujúcich okolností.

Z ďalšieho znaleckého posudku znalcov z odvetvia psychiatria vyplýva, že obžalovaný L. N. v čase spáchania skutku vedel rozpoznať protiprávnosť svojho konania a vedel svoje konanie ovládať. V čase spáchania skutku netrpel žiadnou duševnou chorobou. Nie je závislý na alkohole, ani na iných návykových látkach. Osobnostné štruktúry sú v primeranom vývoji, prítomná je zvýšená sugestibilita. Obžalovaný v dobe trestného činu bol v záťažovej stresovej situácii, následkom čoho jeho konanie sa vymykalo z jeho bežne používaných postojov. Jednalo sa síce o nechorobný vplyv na jeho konanie, ale vzhľadom na veľkú psychickú záťaž konal v silnom rozrušení a pod tlakom závislosti, by bolo vhodné použitie poľahčujúcich okolností.

Na obžalovaného E. sa hľadí ako by nebol súdne trestaný. Priestupkovo stíhaný nebol. V čase spáchania skutku bol evidovaný ako nezamestnaný.

Obžalovaný P. L. nebol doposiaľ súdne trestaný ani priestupkovo stíhaný. V školskom roku 2011/2012 ukončil svoje štúdium na Strednej priemyselnej škole v Komárne. Škola ho hodnotila ako študenta, ktorý dosahuje priemerné výsledky. V prvom polroku štvrtého ročníka jeho správanie bolo hodnotené ako uspokojivé a v druhom polroku ako veľmi dobré.

Obžalovaný N. priestupkovo stíhaný nebol. Bol raz súdne trestaný a to rozsudkom tun. súdu 1T 125/2012 zo dňa 23.10.2012, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste a uznal obžalovaného za vinného zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona.. Týmto rozsudkom mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a osem mesiacov, výkon ktorého bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky a zároveň mu bol uložený probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe a obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania návykových látok počas skúšobnej doby. Rozsudok sa stal právoplatným dňa 23.10.2012. Obžalovaný v školskom roku 2011/2012 bol študentom Strednej priemyselnej školy v Komárne. Z posudku ktorý škola vypracovala vyplýva, že obžalovaný prvý ročník opakoval a v ďalších ročníkoch dosahoval lepšie a lepšie výsledky. V triednom kolektíve bol obľúbený, voči profesorom sa správal úctivo a slušne. Je ľahko ovplyvniteľný. Počas prvých dvoch rokov štúdia mal trikrát zníženú známku zo správania. Od druhého polroku druhého ročníka sa zlepšil v správaní a odvtedy bolo jeho správanie hodnotené ako veľmi dobré.

Pri určení druhu a výmery trestu súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu obžalovaných, ich pomery a možnosť ich nápravy.

V prípade obžalovaného P. E. súd považoval za poľahčujúce okolnosti, že doposiaľ viedol riadny život ako aj to, že sa priznal k spáchaniu skutku a svoje konanie úprimne oľutoval. Za priťažujúcu okolnosť súd považoval skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil viac trestných činov. Keďže v jeho prípade prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, v zmysle § 38 odsek 3 Tr. zák. horná hranica trestnej sadzby za spáchané zločiny sa znižuje o jednu tretinu. Pri ukladaní trestu súd prihliadol nielen na poľahčujúce okolnosti, ale aj na okolnosti prípadu a na osobu obžalovaného. Ako to z výpovede obžalovaného pri výsluchu pred sudcom tunajšieho súdu - ktorý rozhodoval o jeho vzatí do väzby - ako aj zo znaleckého posudku znalcov z odboru psychiatrie vyplýva, že obžalovaný skutok spáchal pod vplyvom ťaživej rodinnej situácie, ktorý si sám nespôsobil. Keďže jeho otec bol chorý, matka stratila zamestnanie, a aj on bol nezamestnaný, zúfalo potreboval peniaze. Po požití alkoholu zrejme stratil zábrany a odhodlal sa na neuvážení čin. Jeho konanie sa vymykalo z jeho bežne používaných postojov. O tom, že obžalovaný svoje konanie oľutoval svedčí aj skutočnosť, že následne dobrovoľne nahradil škodu poškodenému. Vzhľadom na

uvedené skutočnosti súd dospel názoru, že použitie trestnej sadzby ustanovenej trestným zákonom za žalované zločiny by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne. Súd mal za to, že dosiahnuť nápravu u obžalovaného je možné i uložením podmiennečného trestu odňatia slobody. Preto podľa § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona mimoriadne znížil trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby a uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky a zároveň mu uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe a povinnosť zúčastniť sa v skúšobnej dobe na psychologickom poradenstve. Túto povinnosť súd uložil obžalovanému z dôvodu, aby v budúcnosti lepšie zvládal záťažové situácie, aby nedošlo z jeho strany k protiprávnemu konaniu. Obžalovanému uložil aj trest prepadnutia veci t.j. pištole, nakoľko táto bola použitá na spáchanie trestného činu.

V prípade obžalovaného L. N. súd za poľahčujúce okolnosti považoval skutočnosti, že doposiaľ viedol riadny život, priznal sa k spáchaniu skutku a svoje konanie úprimne oľutoval a zločin spáchal vo veku blízkom veku mladistvých. Nakoľko skutok, za ktorý je obžalovaný teraz stíhaný, spáchal skôr, než bol vyhlásený prvostupňový rozsudok v inej jeho trestnej veci, a to vo veci 1T 125/2012, bolo treba uložiť obžalovanému súhrnný trest a to za použitia ustanovení § 42 odsek 1 a § 41 odsek 2 Trestného zákona, teda za použitia tzv. asperačnej zásady, keďže zločiny za ktoré súd ukladá trest, spáchal dvoma skutkami. Preto horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného sa zvyšuje o jednu tretinu a súd mal uložiť trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby. Vzhľadom však na to, že súd u obžalovaného zistil prevahu poľahčujúcich okolností podľa § 38 odsek 3 Tr. zákona, horná hranica trestnej sadzby sa znižuje o jednu tretinu. Súd v danom prípade v zmysle § 38 odsek 7 neprihliadol na prítiažujúce okolnosti keďže ukladal zvýšený súhrnný trest. Pri ukladaní trestu súd prihliadol aj na okolnosti prípadu aj na osobu obžalovaného. Zo znaleckého posudku znalcov z odboru psychiatrie vyplýva, že obžalovaný je ľahko ovplyvniteľný, a ako to sám uviedol znalcom, nechal sa nahovoriť na spáchanie žalovaného skutku. Bol vtedy v stresovej situácii a jeho konanie sa vymykalo z jeho bežne používaných postojov. Konal v silnom rozrušení a pod tlakom závislostí. O tom, že svoje konanie oľutoval svedčí skutočnosť, že škodu dobrovoľne nahradil poškodenému. Preto súd mal za to, že použitie trestnej sadzby ustanovenej trestným zákonom podľa spomínaných kritérií by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj uloženie podmiennečného trestu odňatia slobody. Preto súd podľa § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona mimoriadne znížil pod dolnú hranicu trestnej sadzby a uložil súhrnný trest v trvaní 3 roky, výkon ktorého podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov a zároveň mu uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe ako aj obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania návykových látok a povinnosť zúčastniť sa v skúšobnej dobe na psychologickom poradenstve, aby v budúcnosti lepšie zvládal záťažové situácie, aby nedochádzalo z jeho strany k protiprávnemu konaniu. Zároveň súd zrušil výrok o treste v rozsudku tun. súdu 1T 125/2012 zo dňa 23.10.2012.

V prípade obžalovaného P. L. súd za poľahčujúce okolnosti považoval skutočnosti, že doposiaľ viedol riadny život, priznal sa k spáchaniu skutku a svoje konanie úprimne oľutoval a skutok spáchal vo veku blízko veku mladistvých. Za prítiažujúcu okolnosť súd považoval skutočnosť, že obžalovaný spáchal viac trestných činov. Vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona aj v jeho prípade sa znižuje horná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu. V prípade obžalovaného súd prihliadol aj na okolnosti prípadu, ako aj na osobu obžalovaného. O tom, že obžalovaný svoje konanie oľutoval svedčí aj skutočnosť, že následne dobrovoľne nahradil škodu poškodenému. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd dospel názoru, že použitie trestnej sadzby ustanovenej trestným zákonom za žalované zločiny by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne. Súd mal za to, že dosiahnuť nápravu u obžalovaného je možné i uložením podmiennečného trestu odňatia slobody. Preto podľa § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona mimoriadne znížil trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby a uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky a zároveň mu uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe a povinnosť zúčastniť sa v skúšobnej dobe na psychologickom poradenstve. Túto povinnosť súd uložil obžalovanému z dôvodu, aby v budúcnosti nedošlo z jeho strany k protiprávnemu konaniu.

Poškodený v prípravnom konaní si uplatnil nárok na náhradu škody v celom rozsahu. Na hlavné pojednávanie sa nedostavil. Keďže bol preukázané, že obžalovaní nahradili škodu poškodenému, súd ho s jeho nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na tomto súde.